

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

ANTICONCEPTIONELE WERKING VAN HESPERIDINE

De beantwoording van vraag no. 37 over de anticonceptionele werking van gephosforyleerd hesperidine¹ wekt, door de nadruk te leggen op het artikel van SIEVE, de verwachting dat men hier met een in dit opzicht sterk werkzame stof te maken heeft.

Daarom moet de aandacht worden gevestigd op meer recente publicaties over proeven op dieren. MARTIN² kon de aanvankelijk gevonden anticonceptionele werking bij muizen en ratten niet bevestigen en weet dit aan de onzekere samenstelling van datgene wat men „gephosphoryleerd hesperidine” noemt. CHANG en PINCUS³ zagen tijdens op verschillende wijze uitgevoerde proeven bij konijnen en ratten in het geheel geen effect van deze stof. Ongepubliceerde proeven uit het Pharmacologisch laboratorium te Groningen, uitgevoerd door H. S. ALTENBURG, deden zien, dat orale of parenterale toediening van gephosforyleerd hesperidine het ontstaan van zwangerschap bij ratten niet kon beletten. Dit alles is dus in tegenpraak met de ervaringen, door SIEVE bij de mens opgedaan.

¹Vraag 37 (1953) *N.T.v.G.* **97**, 1554. ²G. J. MARTIN (1953) *Science* **117**, 363. ³M. C. CHANG en G. PINCUS (1953) *Science* **117**, 274.

Groningen, 16 Juni 1953

J. H. GAARENSTROOM

APLASTISCHE ANAEMIE NA LANGDURIG GEBRUIK VAN LUMINAL

Aan het einde van hun artikel over een geval van aplastische anaemie na langdurig gebruik van chlooramphenicol, herhalen KOSTER en GROEN¹ nog eens de pharmacotherapeutische „wet”, dat een geneesmiddel vooral dan aanleiding tot schadelijke bijwerkingen of vergiftigingen geeft, wanneer het wordt gebruikt door gezonde mensen of patiënten, die lijden aan een ziekte, waarvoor dit middel niet of niet langer bestemd is. Zij merken dan tenslotte op, dat het opmerkelijk is, hoe goed geneesmiddelen, zelfs in hoge dosis, worden verdragen, wanneer zij werkelijk nodig zijn.

Deze laatste ervaring kan ik niet geheel delen. In de inrichting, waaraan ik als assistent-geneesheer ben verbonden, zag men in de laatste drie jaar drie gevallen van aplastische anaemie bij lijdende aan epilepsie, die geregeld luminal innemen. Het laatste geval betrof een patiënte, bij wie het haemoglobinegehalte tot 33 pCt was gedaald.

Literatuur: ¹M. KOSTER en J. GROEN (1953) *N.T.v.G.* **97**, 1590.

Leidschendam, „Hulp en Heil”, 22 Juni 1953

F. DE STOPPELAAR

DESINFECTIE

Legenden hebben, vooral als zij eenmaal zwart op wit hebben gestaan, een zeer langdurig leven. Het lijkt daarom nuttig een poging tot uitroeien niet achterwege te laten.

De aflevering van het *Tijdschrift* van 20 Juni j.l. bevat twee zich hardnekkig handhavende misvattingen over desinfectie.

1e. Op bl. 1605 wordt aangeraden de handen, om uitbreiding van koepokbesmetting te voorkomen, te ontsmetten met lysol of natronloog. *Lysol is echter onwerkzaam tegen de meeste virussen*, zodat natronloog de voorkeur verdient. Dit voortreffelijke antisepticum, door veterinairen veel gebruikt, is ten onrechte in medisch milieu vrijwel onbekend. In een concentratie van 1/2 tot 2 pCt (afhankelijk van de tijd dat men het kan laten inwerken) is het dodelijk voor alle bacteriën (met uitzondering van de tuberkelbacil), voor sporen en voor virussen. Het heeft nog vele andere voordelen boven phenol; het is zeer goedkoop, reukeloos en enigszins reinigend. Bovendien heeft het een zeer lage temperatuurcoëfficiënt; het is bij 0° C weinig minder werkzaam dan bij 20° C, in tegenstelling tot phenol.

2e. Op bl. 1651 staat vermeld dat spuiten, om overbrengen van hepatitisvirus te voorkomen, 1/2 uur moeten worden uitgekookt. Dit is, ook al weet men dat dit virus een temperatuur van 56° 30 tot 60 minuten kan overleven, beslist te lang; 10 minuten gewoon koken is bewezen afdoende te zijn (zie MC CALLUM in *Viral and Rickettsial Diseases*, Londen 1950). Waarschijnlijk is ook 5 minuten koken in 2 pCt soda-oplossing voldoende; men kan zich nauwelijks voorstellen dat een klein virus resistenter zou zijn dan vele bacterie-sporen.

Amsterdam, 26 Juni 1953

F. DEKKING